

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1399 ff.)

Der var ikke stillet Endringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3dje Behandling fattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Paragraffer (se Tillæg C. Sp. 649 fg.), og

Sagens Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Afgift af personlige Apotekerbevillinger.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Rump: Til Lovforslaget, saaledes som det i denne Samling blev forelagt i det andet Ting, var der som Bilag knyttet en Betænkning fra en Kommission, der var nedlagt for at tage visse Spørgsmaal vedrørende Apotekervæsenet under Overvejelse. Et af disse Spørgsmaal var: Tilvejebringelsen af Regler for Fasthættelsen af Afgiften af de personlige Privilegier og angaaende Anvendelsen af denne Afgift. Den Betænkning, som blev afgivet, angaar kun dette ene Punkt og kun den ene Halvdel deraf, nemlig Fasthættelsen af Afgiften af personlige Privilegier. Som bekendt blev der i Fjor vedtaget en Lov af mere foreløbig Karakter for at fastsætte Afgiften af de personlige Privilegier, idet det indtil videre skulde overlades til Justitsministerens Skøn at bestemme Afgifterne, medens det skulde forbeholdes en senere Lov endelig at ordne dem. At Kommissionen alene tog dette Spørgsmaal under Overvejelse var ifølge et af den ærede Justitsminister udtalt Ønske for, at der muligvis kunde udkomme en Lov angaaende dette Forhold i indeværende Samling. Dette førte ganske naturligt til, at den anden Del af Spørgsmaalet om Anvendelsen af Afgiften ikke kunde tilendebringes, thi Spørgsmaalet om, hvorledes den skulde anvendes maa bero

paa Besvarelsen af forskellige andre Spørgsmaal, og derfor findes ikke noget angaaende dette Punkt i Loven.

Efter at have forudstillet disse Bemærkninger, skal jeg udtale mig kortelig om Lovforslagets Indhold. Jeg skal der i alt væsentlig kun berøre et af Punkterne, men det er ogsaa det, der er det vigtigste, nemlig Fasthættelsen af den Afgift, som skal uddedes af Apotekerne. Der opstaa herved først det Spørgsmaal, hvoraf man skal beregne Afgiften, om man skal beregne den efter Aarets Omsætning, altsaa efter hvad man kalder Bruttoindtægten, eller om den skal beregnes efter Nettoindtægten. Der var i Fjor i det andet Ting mest Stemmning for, at man skulde bestemme den efter Omsætningen, og det anbefaler sig jo ogsaa for saa vidt som det vilde være en Maalestof, der var forholdsvis let at kontrollere, idet den kun forudsætter, at Apotekeren under det Tilsyn og det Ansvar, man paalægger ham, har ført det behøvrige Regnskab. Som det vil ses af Lovforslaget, kom Kommissionen til det Resultat, at det maatte tilraade at bestemme Afgiften efter Nettoindtægten, uanset de Besværligheder, der kunne være forbundne hermed. Der foreligger nemlig for Kommissionen Oplysninger, som ere indhentede hos et større Antal Apotekere om, hvorledes det stiller sig med Hensyn til deres Nettoindtægt i Forhold til Bruttoindtægten, og det viste sig der, at det ikke vilde være godt gørligt at lægge Bruttoindtægten til Grund, fordi den er saa højst forskellig i Forhold til det Udbytte, den enkelte Apoteker har af sit Privilegium. Der er saa mange Ting, der kunne indvirke paa Nettoindtægtens Størrelse; lokale Forhold kunne øve stor Indflydelse med Hensyn til den forholdsmaessige Størrelse af Driftsudgifterne, og navnlig er der den Omstændighed, at nogle Apotekere hovedsagelig indskrænke deres Virksomhed til Medicinalvarer, medens andre i stort Omfang tillige handle med Varer, som ifølge Lovgivningen Apotekerne have Ret til at handle med. Hverdelene med disse Varer giver nogle Steder et større og andre Steder et mindre Overskud, og dette kommer til at influere i høj Grad paa det samlede Resultat. Hvis man vilde beregne Afgiften efter Bruttoindtægten, vilde de forskellige Apoteker komme til at svare en højst uensartet Afgift i Forhold til deres virkelige Indtægt. Det vilde i sin Konsekvens føre til, at man maatte sætte Afgiften meget lavt for ikke at ramme dem, der have en forholdsvis lille Nettoindtægt, alt for haardt; derfor kom vi bort fra at beregne Afgiften efter Bruttoindtægten. Jeg skal anføre endnu en anden Grund til ikke